

Arrest

nr. 302 556 van 29 februari 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. DE LIEN
Broederminstraat 38
2018 ANTWERPEN**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 27 september 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 augustus 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 12 oktober 2023 met referentenummer 113020.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 december 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 januari 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. DE LIEN, die verschijnt voor verzoeker.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen op 15 januari 2022 als niet-begeleide minderjarige België binnen zonder enig identiteitsdocument en verzoekt op 17 januari 2022 om internationale bescherming. Op 24 augustus 2023 beslist de adjunct-commissaris tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die op 25 augustus 2023 aan verzoeker aangetekend wordt verzonden.

Deze beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te hebben en van etnie Pashtun te zijn. U bent moslim van soennitische strekking. U bent geboren en getogen in het dorp Khairo Khel, in het district Qarghayi, in provincie Laghman. Twee dagen voor de machtsovername door de taliban is uw oudere broer M. G. (...) naar huis gekomen om de verslechterde toestand van uw land met uw ouders te bespreken. Uw broer diende namelijk in het Afghaanse leger. Op dit moment bent u eveneens te weten gekomen dat uw vader J. G. (...) voor de Afghaanse intelligentediensten werkte.

Drie dagen na de terugkeer van M. G. (...) vond er een trouwfeest in uw familie plaats. U en uw jongere broer Sa. (...) hadden toestemming gekregen van uw vader om deze trouw bij te wonen. De volgende ochtend werd u op het trouwfeest verteld dat de taliban uw huis in brand hadden gestoken en uw ouders en M. G. (...) hadden vermoord. U bent vervolgens samen met Sa. (...) naar het huis van uw zus en haar man gegaan. Uw schoonbroer heeft jullie vervolgens uit het land gestuurd.

U verliet Afghanistan enkele dagen na de machtsovername door de taliban in augustus 2021.

In Iran bent u uw broer kwijtgespeeld en hebt u van uw zus vernomen dat de taliban naar haar huis waren gekomen op zoek naar u en Sa. (...). Bovendien vertelde ze u dat enkele dorpelingen van Tor Ghar een klacht bij de taliban hadden ingediend inzake een luchtaanval die in 2012 heeft plaatsgevonden waarbij uw vader betrokken zou zijn geweest. Omwille van deze aanval werden uw ouders en uw broer vermoord en mocht geen enkel lid van uw gezin gespaard blijven. U reisde verder naar België waar u op 15 januari 2022 aankwam en op 17 januari 2022 een verzoek om internationale bescherming indiende.

Ter staving van uw verzoek legt u kopieën van documenten neer betreffende de werkzaamheden van uw broer M. G. (...) bij het Afghaans leger alsook kopieën van zijn taskara en bankkaart. U heeft ook een origineel document van een burgemeester neergelegd inzake uw probleem met de taliban en een originele postenveloppe. Daarnaast heeft uw advocaat op de dag van het persoonlijk onderhoud ook kopieën van bovenstaande documenten gemaild naar het CGVS alsook kopieën van foto's van verwondingen aan uw oog die u heeft opgelopen tijdens uw reis naar België, en een filmfragment waar u uw oog toont.

Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u gedood te worden door de taliban vanwege de betrokkenheid van uw vader bij een luchtaanval op het dorp Tor Ghar in 2012 en omwille van de jobs van uw vader en uw broer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u geen elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratief dossier dient er te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Om te beginnen legt u bedrieglijke verklaringen af over uw beweerde identiteit en leeftijd. Zo dient te worden vastgesteld dat u bij het indienen van uw verzoek om internationale bescherming bij DVZ (Registratie Verzoek om Internationale Bescherming, d.d. 17.01.2022 en Verklaring DVZ, punt 4) verklaarde zeventien jaar en twee maanden te zijn en dus nog minderjarig zou zijn. Volgens de leeftijdstest uitgevoerd door het Universitair Ziekenhuis Antwerpen op 26 januari 2022 was u op dat moment echter twintig jaar en acht maanden oud met een standaarddeviatie van 1,7 jaar. Dit wil zeggen dat u op 26 januari 2022 minstens negentien jaar en een maand oud was. Geconfronteerd met het resultaat van het leeftijdsonderzoek verklaarde u dat u de leeftijd van zeventien jaar en zeven maanden had opgegeven maar dat uw taskara door de Griekse politie in beslag was genomen en dat u werd verteld dat u het resultaat van het leeftijdsonderzoek diende te volgen (CGVS, p. 4). De vaststelling dat u zich onterecht

als minderjarige voordoet terwijl u twee tot drie jaar ouder bent dan u beweert, ondermijnt uw algemene geloofwaardigheid op manifeeste wijze. Bovendien dient opgemerkt te worden dat u doorheen de verschillende asielpcedures in Europa uiteenlopende verklaringen hebt afgelegd over uw identiteit. Zo verklaarde u in Oostenrijk geboren te zijn in januari 2002 (Brief Dublin Unit Oostenrijk), terwijl u in België verklaarde zeventien jaar en twee maanden te zijn zodat men u november 2004 gaf als geboortedatum. Hiermee geconfronteerd, antwoordt u dat u zichzelf als meerderjarige had opgegeven in Oostenrijk omdat u dan niet in quarantaine moest (CGVS, p. 6). Van een verzoeker om internationale bescherming kan echter verwacht worden dat hij bij aanvang waarheidsgetrouwe verklaringen aflegt over zijn identiteit. Het feit dat u intentioneel geprobeerd hebt om de Europese asielinstanties te misleiden doet verder afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid.

Uw aangetaste algemene geloofwaardigheid heeft tot gevolg dat ook aan uw overige verklaringen niet zomaar geloof kan worden gehecht.

Daarnaast kan er ook geen geloof worden gehecht aan uw vermeende problemen in Afghanistan. Uit beschikbare informatie (het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf en de EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023>) blijkt dat bepaalde personen die vroeger tot de Afghan National Defense and Security Forces (ANDSF) behoorden te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties. U haalt aan dat uw vader bij de toenmalige Afghaanse intelligentediensten werkte en dat uw broer diende in het toenmalig Afghaans leger. Er kan echter geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen hierover.

Vooreerst slaagt u er immers niet in om de profielen van uw vader en uw broer als medewerkers van de ANDSF aannemelijk te maken. Zo bleek uw kennis over de werkzaamheden van uw vader en uw broer bijzonder vaag en ontoereikend. Inzake het beroep van uw vader kan u enkel en alleen stellen dat hij voor de intelligentediensten werkte en dat hij soms werd opgehaald in een luxueuze auto (CGVS, p. 7-8). Wanneer u wordt gevraagd naar het aantal dienstjaren van uw vader, de reden van zijn aansluiting bij de intelligentediensten, zijn precieze werkzaamheden, zijn rang, zijn plaats van stationering of zijn eenheid blijft u telkens het antwoord schuldig (CGVS, p. 8). U verklaart dat u slechts kort voor de machtsovername hebt ontdekt wat uw vader van beroep deed toen uw familie samenzat om de verslechterde situatie van uw land te bespreken en de gevolgen hiervan voor uw familie gelet op de werkzaamheden van uw vader en uw broer (*ibid.*). Gepeild of u op dat moment vragen had gesteld aan uw vader over zijn job, antwoordt u dit niet gedaan te hebben omdat jullie droevig waren (*ibid.*). Nochtans was de vrees voor problemen omwille van het werk van uw vader de reden dat jullie samenzaten. In dat verband is het weinig aannemelijk dat u niet meer interesse toonde in uw vaders werk.

Ook zijn uw verklaringen over de werkzaamheden van uw broer M. G. (...) eveneens bijzonder ontoereikend. U verklaart dat uw broer in het Afghaans leger heeft gediend (CGVS, p. 8). Hij zou eerst in Nangarhar gestationeerd zijn geweest, waarna hij werd overgeplaatst naar Kabul en Kandahar (CGVS, p. 9). Hij zou onder meer hebben gediend in het korps 201 Selab waar hij een camouflage uniform droeg (*ibid.*). Voor het overige kan u geen bijkomende informatie verschaffen over de tewerkstelling van uw broer. U hebt geen kennis over zijn precieze werkzaamheden in het leger noch weet u wanneer of waarom uw broer hier is gestart (CGVS, p. 8-10). Ook weet u niet welke rangen uw broer heeft gehad of wanneer hij is gepromoveerd, of hij bepaalde voorafgaande opleidingen of trainingen heeft gevolgd noch in welk departement of welke basis hij tewerkgesteld was (*ibid.*). Evenmin kan u de namen van collega's of leidinggevendenden van uw broer verstrekken. Ook heeft u geen kennis van verhalen of incidenten die hebben plaatsgevonden op het werk van uw broer (CGVS, p. 10).

Ter verdediging voor uw gebrek aan kennis over de jobs van uw vader en uw broer, verwijst u vaak naar uw jeugdige leeftijd (CGVS, p. 7-10). Zo stelt u van meet af aan op de hoogte te zijn geweest van het werk van uw broer maar dat u hierover nooit enige vraag hebt gesteld aangezien hij hierover niet met u wilde praten omdat u toen een kind was (CGVS, p. 9). Zoals hierboven reeds is aangegeven, heeft u echter bedrieglijke verklaringen afgelegd over uw leeftijd en bent u in werkelijkheid ouder dan u zichzelf voordoet. Uw leeftijd kan bijgevolg geen verschoning bieden voor de hiaten in uw kennis. Hoewel niet van u kan worden gevraagd dat u tot in de kleinste details zou kunnen vertellen over het werk van uw vader en uw broer, mag toch een zekere basiskennis verwacht worden over hun loopbanen gezien uw vervolgingsproblemen daardoor. Gezien de profielen van uw vader en uw broer aan de grondslag liggen

van uw vertrek uit Afghanistan kan er worden verwacht dat u hierover heel wat meer zou kunnen vertellen. Dat u bovendien nooit enige inspanning hebt ondernomen om meer informatie te bekomen over de werkzaamheden van uw broer door hierover vragen te stellen aan uw broer of uw familie, geeft eveneens blijk van desinteresse waardoor uw geloofwaardigheid onvermijdelijk op ernstige wijze wordt aangetast.

Ook is het weinig aannemelijk dat heel het dorp kennis had over de job van uw broer en dat hij geen doeltreffende beschermingsmaatregelen nam onderweg van en naar zijn werk, naast het sporadisch meenemen van een wapen (CGVS, p. 9-10, 13). U verklaart immers dat de taliban de controle hadden in het nabijgelegen dorp Tor Ghar en dat er reeds incidenten waren geweest waardoor militair personeel niet vrij kon rondlopen (CGVS, p. 12). Dat uw broer bijgevolg zo nonchalant zou omgaan met de risico's van een job bij de overheid en zijn werkzaamheden in het leger niet geheim zou hebben gehouden voor de andere dorpelingen in een regio waar er volgens u veel taliban waren, is dan ook weinig waarschijnlijk.

Bovendien is het ook opvallend dat u geen enkel document kan neerleggen om de tewerkstelling van uw vader aan te tonen. Redelijkerwijze kunnen echter wel documenten verwacht worden na een jarenlange tewerkstelling. Gezien uw familie wel maatregelen zou hebben genomen om de documenten van uw broers werk veilig te bewaren, (CGVS, p. 11), is het weinig aannemelijk dat zij niet hetzelfde gedaan zouden hebben met documenten van uw vaders werk. Dat u dan toch geen stukken neerlegt, wijst op het ongeloofwaardige karakter van uw verklaringen over uw vaders werk.

Inzake de werkdocumenten van uw broer dient opgemerkt te worden dat dergelijke stukken an sich onvoldoende zijn om het profiel van uw broer en jullie problemen met de taliban aan te tonen, temeer gezien u enkel kopieën neerlegt waarvan de authenticiteit niet kan worden nagegaan. Deze stukken hebben enkel waarde ter ondersteuning van een coherent en geloofwaardig relaas, wat in uw hoofde niet het geval is. Bovendien hebt u bijzonder weinig interesse getoond in de inhoud van de door u voorgelegde documenten. Gevraagd waarop de documenten die u neerlegt betrekking hebben, stelt u namelijk dat deze over de diensttijd van uw broer gaan en zijn stationering, rang en salaris vermelden (CGVS, p. 10-11). Wanneer deze elementen echter worden bevraagd op het persoonlijk onderhoud, kan u hierop geen antwoord geven (CGVS, p. 8-10). Als verzoeker om internationale bescherming mag nochtans verwacht worden dat u de inhoud van de door u voorgelegde documenten uitvoerig kan toelichten. Dat u louter kan stellen welke informatie in de documenten te vinden is, zonder hiervan zelf kennis te hebben, overtuigt niet en geeft blijk van een desinteresse. Dergelijke houding doet dan ook afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen en relativeert de bewijswaarde van de documenten in kwestie ernstig. Ook dient vermeld te worden dat de meest recente datum die op de werkdocumenten van uw broer gevonden kan worden het Afgaans jaar 1397 of 2018 is, waardoor de documenten bijgevolg niet kunnen aantonen dat uw broer tot voor de val van de toenmalige Afgaanse overheid in het leger zou hebben gediend. Hieraan dient eveneens toegevoegd te worden dat, uit aan uw dossier toegevoegde objectieve informatie waarover het CGVS beschikt, immers blijkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afgaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afgaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afgaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas te herstellen.

Bovenstaande toont aan dat er geen geloof kan gehecht worden aan de door u voorgehouden profielen van uw broer en uw vader als medewerkers bij de ANDSF.

Hoe dan ook zijn de door u aangehaalde problemen met de taliban op zich ook niet geloofwaardig. Het dient vooreerst opgemerkt te worden dat u gedurende uw persoonlijk onderhoud enkele inconsistente verklaringen hebt afgelegd. Zo stelt u aanvankelijk dat u samen met uw broer Sa. (...) en uw drie vrienden genaamd Sh. (...), Se. (...) en M. A. (...) naar de trouw van W. (...) en zijn vrouw bent gegaan (CGVS, p. 16). Later verklaart u opeens dat u samen met uw vrienden W. (...), M. A. (...) en Se. (...) naar de trouw van J. (...) bent gegaan (CGVS, p. 16). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid, verklaart u dat W. (...) uw vriend was en dat zijn broer J. (...) ging trouwen (ibid.). Bovendien hebt u tegenstrijdige verklaringen afgelegd omtrent het moment waarop uw zus kennis heeft gekregen over de dood van jullie gezinsleden. Zo verklaart u initieel dat uw familieleden u en Sa. (...) naar het huis van uw zus hebben gebracht na de moord op uw gezinsleden en dat uw zus zou hebben geweend toen ze op de hoogte werd gebracht van dit nieuws (CGVS, p. 15). Later verklaart u opeens dat uw zus reeds geïnformeerd was over het incident en de oorzaak daarvan vooraleer u en Sa. (...) naar haar werden gebracht (CGVS, p. 19). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid, stelt u dat uw zus reeds op de hoogte was gebracht door mensen op de trouw vóór uw aankomst bij haar (ibid.). Ook verklaarde u dat uw zus aan de mensen op de trouw had verteld

om u en uw broer naar haar te brengen, waarna ze tegen haar man had gezegd dat er over uw familie was geklaagd en dat u en Sa. (...) daarom moesten vluchten (ibid.). Later verklaart u dan weer dat uw zus u pas op de hoogte heeft gebracht over de werkelijke reden van de dood van uw gezinsleden, namelijk de klacht van de dorpelingen van Tor Ghar, toen u reeds uit Afghanistan was vertrokken en onderweg was naar Europa (CGVS, p. 21). Geconfronteerd met het feit dat u eerder had verteld dat uw zus tegen haar man zou hebben gezegd dat u en uw broer moesten vertrekken vanwege de klacht ná uw aankomst in haar huis, stelt u dat ze dit inderdaad op dat moment aan uw schoonbroer heeft verteld maar dat u hiervan toen nog niet op de hoogte was (ibid.). Gevraagd hoe u dan weet dat uw zus haar man op dat moment over de klacht had ingelicht, antwoordt u kortweg dat zowel uw zus als uw schoonbroer kennis hadden over de klacht en dat ze jullie daarom hadden weggestuurd (ibid.). Uw verklaringen op bovengenoemde tegenstrijdigheden overtuigen niet aangezien het louter herhalen van uw laatste verklaringen of het ontkennen van uw eerste verklaringen geen enkele afbreuk doet aan voornoemde, duidelijke tegenstrijdigheden. Gelet op bovenstaande tegenstrijdigheden, die betrekking hebben op essentiële elementen van uw asielaanvraag, kan er geen weinig geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde problemen in uw land van herkomst.

Verder kan u ook bijzonder weinig informatie verschaffen over de omstandigheden en de oorzaak van de aanval van de taliban op uw huis en de daaruit volgende moorden op uw ouders en uw broer M. G. (...). U verklaart dat u en Sa. (...) hierover werden ingelicht door personen op de trouw. U weet echter niet hoe zij op de hoogte geraakten van het nieuws (CGVS, p. 18-19). Wanneer vervolgens wordt gevraagd of u op dat moment hebt gevraagd wie van de taliban hiervoor verantwoordelijk waren of wat ze precies hadden gedaan, antwoordt u dit niet gedaan te hebben (CGVS, p. 19). Wanneer er wordt gevraagd of u aan uw zus ooit meer informatie hebt gevraagd over de precieze gebeurtenissen die bewuste avond of over de identiteit van de persoon die uw zus hierover had ingelicht, antwoordt u wederom ontkennend (ibid.). Dit gebrek aan interesse in de gebeurtenis die rechtstreeks tot uw vertrek heeft geleid, doet eens te meer afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas.

Daarnaast is het weinig aannemelijk dat uw vader pas voor het eerst werd beschuldigd van betrokkenheid bij de luchtaanval op Tor Ghar meer dan een decennium ná deze luchtaanval. Geconfronteerd met deze opmerkelijkheid, antwoordt u dat de taliban op dat moment niet overal aanwezig waren maar dat ze nu de macht hebben in ieder gebied (CGVS, p. 22). Deze verklaring overtuigt niet aangezien u eerder in het persoonlijk onderhoud hebt verklaard dat Tor Ghar reeds in handen van de taliban was vóór de machtsovername (CGVS, p. 12). Dat de dorpelingen van Tor Ghar bijgevolg meer dan tien jaar zouden wachten alvorens ze uw vader hiervoor zouden aanspreken, is weinig waarschijnlijk. Ook kan u bijzonder weinig informatie verstrekken over de precieze beschuldigingen ten aanzien van uw vader. Gevraagd hoe de dorpelingen kennis hadden van de mogelijke betrokkenheid van uw vader bij de luchtaanval op Tor Ghar in 2012, verklaart u dat iemand dit aan hen had verteld (CGVS, p. 21). Wanneer vervolgens wordt gevraagd wie deze persoon precies was en wanneer hij de dorpelingen exact had ingelicht, blijft u het antwoord schuldig (ibid.). Gevraagd hoe de dorpelingen van Tor Ghar wisten dat uw vader bij de NDS werkte gezien hij zijn werkzaamheden voor iedereen geheim hield en zelfs uw familie hiervan niet op de hoogte was, antwoordt u wederom geen informatie te hebben over de spion in het dorp en stelt u dat uw vader de Amerikanen zou hebben uitgenodigd en hebben geïnformeerd over de luchtaanval (CGVS, p. 22). Wanneer u wordt gevraagd of u hierover meer informatie heeft gevraagd aan uw zus, antwoordt u dit niet gedaan te hebben en hierover geen verdere informatie te hebben (ibid.). Dat u nooit meer informatie heeft gevraagd over de beschuldigingen ten aanzien van uw vader aan uw zus, met wie u op heden nog steeds wekelijks of maandelijks in contact staat, is weinig overtuigend (CGVS, p. 5). Van een verzoeker om internationale bescherming kan verwacht worden dat hij gedetailleerde verklaringen aflegt over zijn vervolgingsfeiten en daaraan gekoppelde elementen, en dat hij ernstige pogingen onderneemt om informatie te verkrijgen over essentiële elementen van zijn relaas waarvan hij geen kennis heeft. Dat u niet meer interesse aan de dag hebt gelegd omtrent de beschuldigingen die hebben geleid tot de dood van uw familieleden, kan weinig overtuigen.

Ook dient vermeld te worden dat het opvallend is dat u bijzonder weinig informatie kan verschaffen over de opvolging van de taliban na uw vertrek uit Afghanistan. U verklaart dat de taliban na uw vertrek naar het huis van uw zus zijn gekomen op zoek naar u (CGVS, p. 15). Gevraagd wanneer de taliban precies zijn gekomen, antwoordt u hierover geen informatie te hebben (CGVS, p. 22). Evenmin weet u hoeveel taliban zijn gekomen noch of de taliban op heden nog steeds langskomen op zoek naar u (ibid.). Wanneer er wordt gevraagd of u aan uw zus hebt gevraagd of de taliban nog steeds langskomen, antwoordt u dit niet gedaan te hebben (ibid.). Dat u nooit meer informatie over de evolutie van uw persoonlijke problemen hebt gevraagd aan uw zus, met wie u nog steeds in contact staat, lijkt onbegrijpelijk en geeft blijk van desinteresse waardoor uw geloofwaardigheid onvermijdelijk op ernstige wijze wordt aangetast.

Omwille van al deze redenen moet worden geconcludeerd dat u de vervolgingsfeiten die u inroept niet aannemelijk hebt gemaakt. Ze vormen bijgevolg geen basis voor een risicoanalyse in het licht van de toekenning van internationale bescherming.

U brengt verder geen concrete elementen aan waaruit zou kunnen blijken dat de machtsovername door de taliban impact heeft op uw nood aan internationale bescherming. Zoals hierboven blijkt kan er geen geloof worden gehecht aan de jobs van uw vader en uw broer, noch aan de omstandigheden waarin uw familieleden om het leven zouden zijn gekomen, noch aan de bezoeken van de taliban aan uw zus na uw vertrek. Bovendien leven uw zus en haar man nog steeds in het hetzelfde dorp als waar u woonde (CGVS, p. 6). U verklaart dat de taliban uw schoonbroer af en toe aanspreken op zoek naar u (CGVS, p. 6 en 15). Gezien de ongeloofwaardigheid van bovenstaande elementen, kan ook geen geloof meer worden gehecht aan deze gebeurtenissen, die er het gevolg van zouden zijn. Verder haalt u geen andere problemen aan. Daar u verder geen dergelijke geloofwaardige en concrete elementen heeft aangebracht, kan het CGVS er redelijkerwijze van uitgaan dat het gegeven dat de taliban nu aan de macht is geen concrete impact heeft op uw persoonlijke situatie.

De overige documenten die u neerlegt doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. De taskara van uw broer geeft hoogstens een indicatie van zijn identiteit en nationaliteit, dewelke niet onmiddellijk ter discussie staat. Inzake de door u voorgelegde brief van de overheid in verband met uw problemen met de taliban dient wederom te worden opgemerkt dat dergelijk stuk an sich onvoldoende is om jullie problemen met de taliban aan te tonen.

Dit stuk heeft enkel waarde ter ondersteuning van een coherent en geloofwaardig relaas, wat in uw hoofde niet het geval is. Daarnaast hebben de door u voorgelegde foto's en het filmpje van verwondingen aan uw oog betrekking op gebeurtenissen die zich zouden hebben afgespeeld op uw reisweg. De door u voorgehouden problemen met de taliban kunnen er niet uit worden afgeleid. Wat betreft de postenveloppe dient opgemerkt te worden dat deze louter kan aantonen dat u post uit Afghanistan hebt ontvangen. Dat element staat ook niet ter discussie.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolgd het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afgaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheids_situatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022 en de eerste helft van 2023.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers. In de periode van 15 augustus 2021 tot 30 mei 2023 registreerde UNAMA <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IED-aanvallen op (vnl. sjiiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-

gemeenschap. IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. Ook in de periode februari-april 2023 waren IED-aanvallen (79 slachtoffers, waarvan 13 dodelijke) en 'explosive remnants of war' (117 slachtoffers) de belangrijkste oorzaak van burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootschalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevonden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere

rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzekerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in

Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Sharif_Herat_City.pdf en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in

Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het redelijkheidsbeginsel, van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Verdrag van Genève) en van “*de richtlijnen van de UNHCR, Note on Burden and Standard of Proof*”. Verder is verzoeker van oordeel dat de adjunct-commissaris *in casu* appreciatiefouten heeft begaan.

2.2. Stukken

2.2.1. Aan het verzoekschrift worden geen nieuwe stavingstukken gevoegd.

2.2.2. Op 18 januari 2024 legt verwerende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) een aanvullende nota neer waarin zij refereert aan het rapport “*COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments*” van EUAA van 4 november 2022, aan de “*Country Guidance: Afghanistan*” van EUAA van januari 2023, aan het rapport “*Afghanistan Security Situation*” van EUAA van augustus 2022, aan de “*Afghanistan Country Focus*” van EASO van januari 2022, aan de “*Afghanistan - Country Focus*” van EUAA van december 2023, aan het rapport “*Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city*” van EUAA van augustus 2022, aan het “*Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City*” van EASO van augustus 2020, aan het rapport “*Afghanistan: Targeting of individuals*” van EUAA van augustus 2022, aan het rapport “*Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan*” van UNAMA van juni 2023 en aan de COI Focus “*Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban*” van 14 december 2023.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen beslissingen van de adjunct-commissaris beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St. Kamer 2005-06, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133*).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop.

2.3.2. Ontvankelijkheid van het middel

2.3.2.1. In de mate dat verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de adjunct-commissaris in dezen beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.3.2.2. In zoverre verzoeker de schending van “de richtlijnen van de UNHCR, *Note on Burden and Standard of Proof*” opwerpt, gaat hij eraan voorbij dat deze richtlijnen geen afdwingbare rechtsregels bevatten zodat hij er niet kan op steunen om tot de onwettigheid van de bestreden beslissing te besluiten.

2.3.2.3. Het enig middel is, wat het voorgaande betreft, niet-ontvankelijk.

2.3.3. De motieven van de bestreden beslissing

De uitdrukkelijke motiveringsplicht, vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een “afdoende” wijze. Het begrip “afdoende” impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan de beslissing is genomen. *In casu* wordt in de motieven van de bestreden beslissing verwezen naar de toepasselijke rechtsregels, namelijk de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Tevens bevat de beslissing een motivering in feite, met name dat verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd omdat (A) hij er niet in geslaagd is om een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade aannemelijk te maken, nu (i) hij bedrieglijke verklaringen aflegt over zijn beweerde identiteit en leeftijd, (ii) hij er niet in slaagt om de profielen van zijn vader en zijn broer als medewerkers van de *Afghan National Defense and Security Forces* (hierna: ANDSF) aannemelijk te maken, (iii) de door hem aangehaalde problemen met de taliban op zich ook niet geloofwaardig zijn, (iv) hij geen concrete elementen aanbrengt waaruit zou kunnen blijken dat de machtsovername door de taliban impact heeft op zijn nood aan internationale bescherming en (v) de documenten die hij neerlegt geen afbreuk doen aan deze vaststellingen, omdat (B) er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet en er geen elementen zijn die erop wijzen dat er in zijn hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat hij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld, omdat (C) er niet gesteld kan worden dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren en hij evenmin aantoonde dat hij bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij hij niet in staat zou zijn om in zijn elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien en omdat (D) hij geen concrete elementen aanhaalt waaruit zou blijken dat hij, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging of van ernstige schade en het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Al deze vaststellingen en overwegingen worden in de bestreden beslissing omstandig toegelicht.

Aldus kunnen de motieven die de bestreden beslissing onderbouwen op eenvoudige wijze in die beslissing worden gelezen zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en hierdoor tevens heeft kunnen nagaan of het zin heeft hiertegen de beroepsmogelijkheden aan te wenden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en in artikel 62 van de Vreemdelingenwet, voldaan. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit de uiteenzetting van het middel dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (cf. RvS 21 maart 2007, nr. 169.217).

Een schending van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en van artikel 62 van de Vreemdelingenwet wordt niet aangetoond.

2.3.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Verzoeker verklaart zijn land van herkomst, Afghanistan, te hebben verlaten uit vrees voor de taliban, die hem zouden doden omwille van de betrokkenheid van zijn vader bij een luchtaanval op het dorp Tor Ghar in 2012 en vanwege de jobs van zijn vader en zijn broer M. G. bij de ANDSF. Zijn vader zou bij de toenmalige Afghaanse intelligentediensten hebben gewerkt en zijn broer zou in het toenmalige Afghaanse leger hebben gediend. Toen verzoeker samen met zijn jongere broer Sa. een trouwfeest bijwoonde, ongeveer een dag na de machtsovername, zouden de taliban zijn huis in brand hebben gestoken en zijn ouders en broer M. G. hebben vermoord. Verzoeker zou hiervan op de hoogte zijn gebracht en samen met Sa. naar het huis van hun zus en haar man zijn gegaan. Enkele dagen na de machtsovername door de taliban in augustus 2021 zouden verzoeker en Sa. Afghanistan hebben verlaten. In Iran zou verzoeker zijn broer zijn kwijtgeraakt en van zijn zus vernomen hebben dat de taliban naar haar huis waren gekomen op zoek naar hem en Sa. en dat enkele dorpelingen van Tor Ghar bij de taliban een klacht hadden ingediend inzake de luchtaanval in 2012 waarbij zijn vader betrokken was. Omwille van deze aanval zouden zijn ouders en broer zijn vermoord en zou geen enkel lid van zijn gezin gespaard mogen blijven.

Na lezing van het administratief dossier kan de Raad in navolging van de adjunct-commissaris slechts vaststellen dat verzoeker er niet in slaagt om zijn vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin aannemelijk te maken.

Vooreerst kan de adjunct-commissaris worden bijgetreden waar hij erop wijst dat verzoeker bedrieglijke verklaringen aflegt over zijn beweerdde identiteit en leeftijd en dat dit afbreuk doet aan verzoekers algemene geloofwaardigheid. Dit wordt in de bestreden beslissing als volgt nader toegelicht:

“Zo dient te worden vastgesteld dat u bij het indienen van uw verzoek om internationale bescherming bij DVZ (Registratie Verzoek om Internationale Bescherming, d.d. 17.01.2022 en Verklaring DVZ, punt 4) verklaarde zeventien jaar en twee maanden te zijn en dus nog minderjarig zou zijn. Volgens de leeftijdstest uitgevoerd door het Universitair Ziekenhuis Antwerpen op 26 januari 2022 was u op dat moment echter twintig jaar en acht maanden oud met een standaarddeviatie van 1,7 jaar. Dit wil zeggen dat u op 26 januari 2022 minstens negentien jaar en een maand oud was. Geconfronteerd met het resultaat van het leeftijdsonderzoek verklaarde u dat u de leeftijd van zeventien jaar en zeven maanden had opgegeven maar dat uw taskara door de Griekse politie in beslag was genomen en dat u werd verteld dat u het resultaat van het leeftijdsonderzoek diende te volgen (CGVS, p. 4). De vaststelling dat u zich onterecht als minderjarige voordoet terwijl u twee tot drie jaar ouder bent dan u beweert, ondermijnt uw algemene geloofwaardigheid op manifeeste wijze. Bovendien dient opgemerkt te worden dat u doorheen de verschillende asielpcedures in Europa uiteenlopende verklaringen hebt afgelegd over uw identiteit. Zo verklaarde u in Oostenrijk geboren te zijn in januari 2002 (Brief Dublin Unit Oostenrijk), terwijl u in België verklaarde zeventien jaar en twee maanden te zijn zodat men u november 2004 gaf als geboortedatum. Hiermee geconfronteerd, antwoordt u dat u zichzelf als meerderjarige had opgegeven in Oostenrijk omdat u dan niet in quarantaine moest (CGVS, p. 6). Van een verzoeker om internationale bescherming kan echter verwacht worden dat hij bij aanvang waarheidsgetrouwe verklaringen aflegt over zijn identiteit. Het feit dat u intentioneel geprobeerd hebt om de Europese asielinstanties te misleiden doet verder afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid.

Uw aangetaste algemene geloofwaardigheid heeft tot gevolg dat ook aan uw overige verklaringen niet zomaar geloof kan worden gehecht.”

Dat verzoeker niet anders geloofde dan dat hij effectief 17 jaar en 7 maanden oud was op het moment van zijn verzoek om internationale bescherming en dat het resultaat van de leeftijdstest voor hem evengoed een verassing was, zoals hij in zijn verzoekschrift stelt, is een loutere bewering die bovendien weinig aannemelijk is. Vooreerst merkt de Raad op dat verzoeker bij het indienen van zijn verzoek om internationale bescherming op 17 januari 2022 verklaard heeft dat hij ongeveer 17 jaar en 2 maanden was (administratief dossier (hierna: adm. doss.), stuk 7, map ‘DVZ’, Fiche ‘Mineur Etranger Non Accompagné’) en dus niet dat hij 17 jaar en 7 maanden oud was. Aldus legt verzoeker, die op geen enkele wijze aantoonbaar dat zijn verklaring over zijn leeftijd bij de Dienst Vreemdelingenzaken verkeerd zou zijn genoteerd, in zijn verzoekschrift een nieuwe verklaring af over zijn leeftijd die tegenstrijdig is met zijn verklaringen daarover in de loop van de administratieve procedure, wat verder afbreuk doet aan zijn algemene geloofwaardigheid. Hoe dan ook is het verschil tussen de door verzoeker naar voren geschoven leeftijd op het moment van zijn verzoek om internationale bescherming (17 jaar en 2 maanden) en deze vastgesteld in de beslissing van de Dienst Voogdij op 26 januari 2022 (20 jaar en 8 maanden met een standaarddeviatie van 1,7 jaar) (*ibid.*, kennisgeving beslissing Dienst Voogdij) dermate significant dat dit verschil niet louter kan worden verklaard door onwetendheid of een vergissing vanwege verzoeker en er wel degelijk afbreuk wordt gedaan aan verzoekers algemene geloofwaardigheid. Ten overvloede wordt er

nog op gewezen dat verzoeker de beslissing van de Dienst Voogdij inzake zijn leeftijdsbepaling thans niet kan betwisten bij de Raad aangezien dit niet de wettelijk voorziene beroepsmogelijkheid is. Verzoeker had de mogelijkheid om overeenkomstig artikel 19 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State tegen deze beslissing een beroep tot nietigverklaring in te stellen bij de Raad van State. Tevens werd hij van deze mogelijkheid in kennis gesteld in de kennisgeving van de beslissing van de Dienst Voogdij (*ibid.*). Er blijkt evenwel niet dat verzoeker deze beroepsmogelijkheid benut heeft.

Waar verzoeker nog betoogt dat het feit dat hij in Oostenrijk loog over zijn leeftijd enkel te maken had met het gegeven dat hij effectief in quarantaine moest worden geplaatst, herhaalt hij louter de verklaringen die hij reeds tijdens zijn persoonlijk onderhoud heeft afgelegd zonder evenwel de concrete motieven van de bestreden beslissing, met name dat van een verzoeker om internationale bescherming kan worden verwacht dat hij waarheidsgetrouwe verklaringen aflegt over zijn identiteit, te ontcrachten of te weerleggen of aan een inhoudelijke kritiek te onderwerpen. Bovendien dient er nog op te worden gewezen dat de bestreden beslissing moet worden gelezen als een geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven dat de adjunct-commissaris heeft doen besluiten dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij bij terugkeer naar Afghanistan problemen zal kennen met de taliban.

Zo wordt er om de volgende in de bestreden beslissing opgenomen redenen geen geloof gehecht aan de door verzoeker voorgehouden profielen van zijn broer en zijn vader als medewerkers bij de ANDSF:

“Uit beschikbare informatie (het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf en de EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023>) blijkt dat bepaalde personen die vroeger tot de Afghan National Defense and Security Forces (ANDSF) behoorden te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties. U haalt aan dat uw vader bij de toenmalige Afghaanse intelligentediensten werkte en dat uw broer diende in het toenmalig Afghaans leger. Er kan echter geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen hierover.

*Vooreerst slaagt u er immers niet in om de profielen van uw vader en uw broer als medewerkers van de ANDSF aannemelijk te maken. Zo bleek uw kennis over de werkzaamheden van uw vader en uw broer bijzonder vaag en ontoereikend. Inzake het beroep van uw vader kan u enkel en alleen stellen dat hij voor de intelligentediensten werkte en dat hij soms werd opgehaald in een luxueuze auto (CGVS, p. 7-8). Wanneer u wordt gevraagd naar het aantal dienstjaren van uw vader, de reden van zijn aansluiting bij de intelligentediensten, zijn precieze werkzaamheden, zijn rang, zijn plaats van stationering of zijn eenheid blijft u telkens het antwoord schuldig (CGVS, p. 8). U verklaart dat u slechts kort voor de machtsovername hebt ontdekt wat uw vader van beroep deed toen uw familie samenzat om de verslechterde situatie van uw land te bespreken en de gevolgen hiervan voor uw familie gelet op de werkzaamheden van uw vader en uw broer (*ibid.*). Gepeild of u op dat moment vragen had gesteld aan uw vader over zijn job, antwoordt u dit niet gedaan te hebben omdat jullie droevig waren (*ibid.*). Nochtans was de vrees voor problemen omwille van het werk van uw vader de reden dat jullie samenzaten. In dat verband is het weinig aannemelijk dat u niet meer interesse toonde in uw vaders werk.*

*Ook zijn uw verklaringen over de werkzaamheden van uw broer M. G. (...) eveneens bijzonder ontoereikend. U verklaart dat uw broer in het Afghaans leger heeft gediend (CGVS, p. 8). Hij zou eerst in Nangarhar gestationeerd zijn geweest, waarna hij werd overgeplaatst naar Kabul en Kandahar (CGVS, p. 9). Hij zou onder meer hebben gediend in het korps 201 Selab waar hij een camouflage uniform droeg (*ibid.*). Voor het overige kan u geen bijkomende informatie verschaffen over de tewerkstelling van uw broer. U hebt geen kennis over zijn precieze werkzaamheden in het leger noch weet u wanneer of waarom uw broer hier is gestart (CGVS, p. 8-10). Ook weet u niet welke rangen uw broer heeft gehad of wanneer hij is gepromoveerd, of hij bepaalde voorafgaande opleidingen of trainingen heeft gevolgd noch in welk departement of welke basis hij tewerkgesteld was (*ibid.*). Evenmin kan u de namen van collega's of leidinggevendenden van uw broer verstrekken. Ook heeft u geen kennis van verhalen of incidenten die hebben plaatsgevonden op het werk van uw broer (CGVS, p. 10).*

Ter verdediging voor uw gebrek aan kennis over de jobs van uw vader en uw broer, verwijst u vaak naar uw jeugdige leeftijd (CGVS, p. 7-10). Zo stelt u van meet af aan op de hoogte te zijn geweest van het werk van uw broer maar dat u hierover nooit enige vraag hebt gesteld aangezien hij hierover niet met u wilde praten omdat u toen een kind was (CGVS, p. 9). Zoals hierboven reeds is aangegeven, heeft u echter bedrieglijke verklaringen afgelegd over uw leeftijd en bent u in werkelijkheid ouder dan u zichzelf voordoet. Uw leeftijd kan bijgevolg geen verschoning bieden voor de hiaten in uw kennis. Hoewel niet van u kan worden gevraagd dat u tot in de kleinste details zou kunnen vertellen over het werk van uw vader en uw

broer, mag toch een zekere basiskennis verwacht worden over hun loopbanen gezien uw vervolgingsproblemen daardoor. Gezien de profielen van uw vader en uw broer aan de grondslag liggen van uw vertrek uit Afghanistan kan er worden verwacht dat u hierover heel wat meer zou kunnen vertellen. Dat u bovendien nooit enige inspanning hebt ondernomen om meer informatie te bekomen over de werkzaamheden van uw broer door hierover vragen te stellen aan uw broer of uw familie, geeft eveneens blijk van desinteresse waardoor uw geloofwaardigheid onvermijdelijk op ernstige wijze wordt aangetast. Ook is het weinig aannemelijk dat heel het dorp kennis had over de job van uw broer en dat hij geen doeltreffende beschermingsmaatregelen nam onderweg van en naar zijn werk, naast het sporadisch meenemen van een wapen (CGVS, p. 9-10, 13). U verklaart immers dat de taliban de controle hadden in het nabijgelegen dorp Tor Ghar en dat er reeds incidenten waren geweest waardoor militair personeel niet vrij kon rondlopen (CGVS, p. 12). Dat uw broer bijgevolg zo nonchalant zou omgaan met de risico's van een job bij de overheid en zijn werkzaamheden in het leger niet geheim zou hebben gehouden voor de andere dorpelingen in een regio waar er volgens u veel taliban waren, is dan ook weinig waarschijnlijk. Bovendien is het ook opvallend dat u geen enkel document kan neerleggen om de tewerkstelling van uw vader aan te tonen. Redelijkerwijze kunnen echter wel documenten verwacht worden na een jarenlange tewerkstelling. Gezien uw familie wel maatregelen zou hebben genomen om de documenten van uw broers werk veilig te bewaren, (CGVS, p. 11), is het weinig aannemelijk dat zij niet hetzelfde gedaan zouden hebben met documenten van uw vaders werk. Dat u dan toch geen stukken neerlegt, wijst op het ongeloofwaardige karakter van uw verklaringen over uw vaders werk.

Inzake de werkdocumenten van uw broer dient opgemerkt te worden dat dergelijke stukken an sich onvoldoende zijn om het profiel van uw broer en jullie problemen met de taliban aan te tonen, temeer gezien u enkel kopieën neerlegt waarvan de authenticiteit niet kan worden nagegaan. Deze stukken hebben enkel waarde ter ondersteuning van een coherent en geloofwaardig relaas, wat in uw hoofde niet het geval is. Bovendien hebt u bijzonder weinig interesse getoond in de inhoud van de door u voorgelegde documenten. Gevraagd waarop de documenten die u neerlegt betrekking hebben, stelt u namelijk dat deze over de diensttijd van uw broer gaan en zijn stationering, rang en salaris vermelden (CGVS, p. 10-11). Wanneer deze elementen echter worden bevraagd op het persoonlijk onderhoud, kan u hierop geen antwoord geven (CGVS, p. 8-10). Als verzoeker om internationale bescherming mag nochtans verwacht worden dat u de inhoud van de door u voorgelegde documenten uitvoerig kan toelichten. Dat u louter kan stellen welke informatie in de documenten te vinden is, zonder hiervan zelf kennis te hebben, overtuigt niet en geeft blijk van een desinteresse. Dergelijke houding doet dan ook afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen en relativeert de bewijswaarde van de documenten in kwestie ernstig. Ook dient vermeld te worden dat de meest recente datum die op de werkdocumenten van uw broer gevonden kan worden het Afgaans jaar 1397 of 2018 is, waardoor de documenten bijgevolg niet kunnen aantonen dat uw broer tot voor de val van de toenmalige Afgaanse overheid in het leger zou hebben gediend. Hieraan dient eveneens toegevoegd te worden dat, uit aan uw dossier toegevoegde objectieve informatie waarover het CGVS beschikt, immers blijkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afgaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afgaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afgaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas te herstellen."

Ter verschoning van zijn gebrekkige kennis van de werkzaamheden van zijn vader en broer brengt verzoeker aan dat hij zich terecht verschuilt achter zijn jeugdige leeftijd, nu hij volgens de leeftijdstest 18 jaar was toen hij Afghanistan verliet, "hetgeen nogal altijd jeugdig is". De Raad ziet evenwel niet in – en verzoeker licht niet toe – waarom verzoekers vader en broer niet met verzoeker over hun werk zouden hebben willen praten terwijl deze de jaren voor zijn vertrek uit Afghanistan al (bijna) meerderjarig was. Bovendien kon er – gelet op verzoekers leeftijd volgens de leeftijdstest – worden verwacht dat verzoeker meer interesse zou hebben getoond in het werk van zijn vader en broer. Verder benadrukt de Raad in navolging van de adjunct-commissaris dat van verzoeker geenszins wordt gevraagd dat hij tot in de kleinste details kan vertellen over het werk van zijn vader en broer, maar dat er van hem wel een zekere basiskennis mag worden verwacht over hun loopbanen, temeer nu deze aan de basis liggen van zijn vlucht uit zijn land van herkomst. Verzoeker toonde echter niet aan dat hij deze basiskennis heeft. Door nog te betogen dat zijn verklaringen wel coherent waren, weerlegt of ontkracht verzoeker de vaststelling in de bestreden beslissing dat zijn kennis over de werkzaamheden van zijn vader en broer bijzonder vaag en ontoereikend is evenmin.

Voorts voert verzoeker aan dat er gezien de "stevige" verdediging van het dorp een relatieve veiligheid was, zodat extreme beveiliging tot de machtswissel niet nodig was. Hij beperkt zich evenwel tot een loutere bewering die niet *in concreto* wordt gestaafd of onderbouwd met enig begin van bewijs en die

bovendien niet overeenstemt met zijn verklaringen tijdens zijn persoonlijk onderhoud dat de taliban zich dichtbij – in het dorp Tor Ghar – bevonden, dat er reeds incidenten plaatsvonden waardoor militair personeel niet vrij kon rondlopen en hun families problemen hadden en dat zijn broer bang was (adm. doss., stuk 4, map met ‘Bijkomende informatie’, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 12-13). Aldus toont verzoeker niet aan dat de adjunct-commissaris ten onrechte overwoog dat het weinig waarschijnlijk is dat zijn broer zo nonchalant zou omgaan met de risico's van een job bij de overheid en zijn werkzaamheden in het leger niet geheim zou hebben gehouden voor de andere dorpelingen in een regio waar er veel taliban aanwezig waren. Uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt bovendien wel degelijk dat de adjunct-commissaris rekening heeft gehouden met de geografische situatie van het dorp van herkomst van verzoeker en de veiligheidssituatie in dit dorp voor de machtsovername, zoals deze door verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud werden beschreven.

Verzoeker voert nog aan dat het heel bizar zou zijn dat iemand die werkt voor een inlichtingendienst zou beschikken over uitgebreide documentatie inzake zijn werk, doch hij laat na te concretiseren – en de Raad ziet niet in – waarom dit bizar zou zijn. De Raad benadrukt nog dat er in de bestreden beslissing niet wordt gesteld dat verzoeker uitgebreide documentatie inzake het werk van zijn vader dient neer te leggen. Wel wordt er gemotiveerd dat verzoeker geen enkel document kan neerleggen om de tewerkstelling van zijn vader aan te tonen, hoewel er wel documenten verwacht kunnen worden na een jarenlange tewerkstelling.

Verzoeker stelt verder dat het gegeven dat hij van de werkzaamheden van zijn broer wel documentatie kan voorleggen wordt afgedaan als “*iedereen kan documenten kopen*” en dat mocht hij zulks hebben gedaan, hij dan ook een “*replica*” voor zijn vader zou hebben gekocht. Het fragmentair karakter van de voorgelegde documentatie wijst volgens hem juist op zijn geloofwaardigheid. De Raad kan echter alleen maar vaststellen dat verzoeker geen enkel document kan neerleggen om de tewerkstelling van zijn vader aan te tonen en wel werkdocumenten van zijn broer voorlegt en dat niet kan worden ingezien waarom een persoon die werkzaam zou zijn geweest voor de intelligentiediensten niet over documenten zou kunnen beschikken die zijn tewerkstelling zouden kunnen aantonen. Bovendien benadrukt de Raad dat er in de bestreden beslissing wat betreft de documentatie over de tewerkstelling van verzoekers broer niet louter wordt gewezen op de objectieve informatie waaruit blijkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse ‘officiële’ documenten kunnen worden verkregen, maar tevens op goede gronden wordt gemotiveerd dat verzoeker slechts fotokopieën neerlegt, dat hij bijzonder weinig interesse heeft getoond in de inhoud van deze documenten en dat de meest recente datum die op de werkdocumenten van zijn broer gevonden kan worden het jaar 2018 is.

Gelet op het voorgaande besluit de Raad in navolging van de adjunct-commissaris dat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers verklaringen dat zijn vader bij de Afghaanse intelligentiediensten heeft gewerkt en dat zijn broer in het Afghaanse leger heeft gediend. Bijgevolg kan evenmin geloof worden gehecht aan de door verzoeker voorgehouden problemen, die gelieerd zijn aan deze tewerkstellingen.

Dat geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoeker voorgehouden problemen met de taliban omwille van de tewerkstellingen van zijn vader en zijn broer, blijkt eens te meer uit de volgende in de bestreden beslissing gedane vaststellingen en overwegingen over deze problemen:

“Het dient vooreest opgemerkt te worden dat u gedurende uw persoonlijk onderhoud enkele inconsistente verklaringen hebt afgelegd. Zo stelt u aanvankelijk dat u samen met uw broer Sa. (...) en uw drie vrienden genaamd Sh. (...), Se. (...) en M. A. (...) naar de trouw van W. (...) en zijn vrouw bent gegaan (CGVS, p. 16). Later verklaart u opeens dat u samen met uw vrienden W. (...), M. A. (...) en Se. (...) naar de trouw van J. (...) bent gegaan (CGVS, p. 16). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid, verklaart u dat W. (...) uw vriend was en dat zijn broer J. (...) ging trouwen (ibid.). Bovendien hebt u tegenstrijdige verklaringen afgelegd omtrent het moment waarop uw zus kennis heeft gekregen over de dood van jullie gezinsleden. Zo verklaart u initieel dat uw familieleden u en Sa. (...) naar het huis van uw zus hebben gebracht na de moord op uw gezinsleden en dat uw zus zou hebben geweend toen ze op de hoogte werd gebracht van dit nieuws (CGVS, p. 15). Later verklaart u opeens dat uw zus reeds geïnformeerd was over het incident en de oorzaak daarvan vooraleer u en Sa. (...) naar haar werden gebracht (CGVS, p. 19). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid, stelt u dat uw zus reeds op de hoogte was gebracht door mensen op de trouw vóór uw aankomst bij haar (ibid.). Ook verklaarde u dat uw zus aan de mensen op de trouw had verteld om u en uw broer naar haar te brengen, waarna ze tegen haar man had gezegd dat er over uw familie was geklaagd en dat u en Sa. (...) daarom moesten vluchten (ibid.). Later verklaart u dan weer dat uw zus u pas op de hoogte heeft gebracht over de werkelijke reden van de dood van uw gezinsleden, namelijk de klacht van de dorpelingen van Tor Ghar, toen u reeds uit Afghanistan was vertrokken en onderweg was naar Europa (CGVS, p. 21). Geconfronteerd met het feit dat u eerder had verteld dat uw zus tegen haar man zou hebben gezegd dat u en uw broer moesten vertrekken vanwege de klacht ná uw aankomst

in haar huis, stelt u dat ze dit inderdaad op dat moment aan uw schoonbroer heeft verteld maar dat u hiervan toen nog niet op de hoogte was (ibid.). Gevraagd hoe u dan weet dat uw zus haar man op dat moment over de klacht had ingelicht, antwoordt u kortweg dat zowel uw zus als uw schoonbroer kennis hadden over de klacht en dat ze jullie daarom hadden weggestuurd (ibid.). Uw verklaringen op bovengenoemde tegenstrijdigheden overtuigen niet aangezien het louter herhalen van uw laatste verklaringen of het ontkennen van uw eerste verklaringen geen enkele afbreuk doet aan voornoemde, duidelijke tegenstrijdigheden. Gelet op bovenstaande tegenstrijdigheden, die betrekking hebben op essentiële elementen van uw asielaanvraag, kan er geen weinig geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde problemen in uw land van herkomst.

Verder kan u ook bijzonder weinig informatie verschaffen over de omstandigheden en de oorzaak van de aanval van de taliban op uw huis en de daaruit volgende moorden op uw ouders en uw broer M. G. (...). U verklaart dat u en Sa. (...) hierover werden ingelicht door personen op de trouw. U weet echter niet hoe zij op de hoogte geraakten van het nieuws (CGVS, p. 18-19). Wanneer vervolgens wordt gevraagd of u op dat moment hebt gevraagd wie van de taliban hiervoor verantwoordelijk waren of wat ze precies hadden gedaan, antwoordt u dit niet gedaan te hebben (CGVS, p. 19). Wanneer er wordt gevraagd of u aan uw zus ooit meer informatie hebt gevraagd over de precieze gebeurtenissen die bewuste avond of over de identiteit van de persoon die uw zus hierover had ingelicht, antwoordt u wederom ontkennend (ibid.). Dit gebrek aan interesse in de gebeurtenis die rechtstreeks tot uw vertrek heeft geleid, doet eens te meer afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas.

Daarnaast is het weinig aannemelijk dat uw vader pas voor het eerst werd beschuldigd van betrokkenheid bij de luchtaanval op Tor Ghar meer dan een decennium ná deze luchtaanval. Geconfronteerd met deze opmerkelijkheid, antwoordt u dat de taliban op dat moment niet overal aanwezig waren maar dat ze nu de macht hebben in ieder gebied (CGVS, p. 22). Deze verklaring overtuigt niet aangezien u eerder in het persoonlijk onderhoud hebt verklaard dat Tor Ghar reeds in handen van de taliban was vóór de machtsovername (CGVS, p. 12). Dat de dorpingen van Tor Ghar bijgevolg meer dan tien jaar zouden wachten alvorens ze uw vader hiervoor zouden aanspreken, is weinig waarschijnlijk. Ook kan u bijzonder weinig informatie verstrekken over de precieze beschuldigingen ten aanzien van uw vader. Gevraagd hoe de dorpingen kennis hadden van de mogelijke betrokkenheid van uw vader bij de luchtaanval op Tor Ghar in 2012, verklaart u dat iemand dit aan hen had verteld (CGVS, p. 21). Wanneer vervolgens wordt gevraagd wie deze persoon precies was en wanneer hij de dorpingen exact had ingelicht, blijft u het antwoord schuldig (ibid.). Gevraagd hoe de dorpingen van Tor Ghar wisten dat uw vader bij de NDS werkte gezien hij zijn werkzaamheden voor iedereen geheim hield en zelfs uw familie hiervan niet op de hoogte was, antwoordt u wederom geen informatie te hebben over de spion in het dorp en stelt u dat uw vader de Amerikanen zou hebben uitgenodigd en hebben geïnformeerd over de luchtaanval (CGVS, p. 22). Wanneer u wordt gevraagd of u hierover meer informatie heeft gevraagd aan uw zus, antwoordt u dit niet gedaan te hebben en hierover geen verdere informatie te hebben (ibid.). Dat u nooit meer informatie heeft gevraagd over de beschuldigingen ten aanzien van uw vader aan uw zus, met wie u op heden nog steeds wekelijks of maandelijks in contact staat, is weinig overtuigend (CGVS, p. 5). Van een verzoeker om internationale bescherming kan verwacht worden dat hij gedetailleerde verklaringen aflegt over zijn vervolgingsfeiten en daaraan gekoppelde elementen, en dat hij ernstige pogingen onderneemt om informatie te verkrijgen over essentiële elementen van zijn relaas waarvan hij geen kennis heeft. Dat u niet meer interesse aan de dag hebt gelegd omtrent de beschuldigingen die hebben geleid tot de dood van uw familieleden, kan weinig overtuigen.

Ook dient vermeld te worden dat het opvallend is dat u bijzonder weinig informatie kan verschaffen over de opvolging van de taliban na uw vertrek uit Afghanistan. U verklaart dat de taliban na uw vertrek naar het huis van uw zus zijn gekomen op zoek naar u (CGVS, p. 15). Gevraagd wanneer de taliban precies zijn gekomen, antwoordt u hierover geen informatie te hebben (CGVS, p. 22). Evenmin weet u hoeveel taliban zijn gekomen noch of de taliban op heden nog steeds langskomen op zoek naar u (ibid.). Wanneer er wordt gevraagd of u aan uw zus hebt gevraagd of de taliban nog steeds langskomen, antwoordt u dit niet gedaan te hebben (ibid.). Dat u nooit meer informatie over de evolutie van uw persoonlijke problemen hebt gevraagd aan uw zus, met wie u nog steeds in contact staat, lijkt onbegrijpelijk en geeft blijk van desinteresse waardoor uw geloofwaardigheid onvermijdelijk op ernstige wijze wordt aangetast."

Verzoeker benadrukt dat hij op het moment van de luchtaanval in 2012 – volgens zijn leeftijd op basis van de leeftijdstest – ongeveer tien jaar oud was. Indien zijn verklaringen over zijn leeftijd en die van zijn zus worden gevolgd, zou hij toen acht jaar zijn geweest en zijn zus dertien jaar. Gezien hun toen nog jeugdige leeftijden meent hij dat het gegeven dat hij en zijn zus hier weinig of niets over weten niet onlogisch is. Verzoeker benadrukt ook dat de bronnen die hierover wel iets meer zouden kunnen weten, namelijk zijn ouders en broer, gedood zijn zodat de opmerking dat hij geen moeite doet om er meer over te weten te komen totaal niet pertinent is en zijn geloofwaardigheid niet aantast. Hij gaat er evenwel aan voorbij dat hem in de bestreden beslissing voornamelijk wordt verweten dat hij slechts bijzonder weinig informatie

kan verschaffen over de omstandigheden van de aanval van de taliban op zijn huis en de daaruit volgende moorden op zijn broer M. G. en zijn ouders. In dit verband wordt op goede gronden gemotiveerd dat verzoekers verklaring dat hij nooit meer informatie aan zijn zus heeft gevraagd over de precieze gebeurtenissen van die bewuste avond of over de identiteit van de persoon die zijn zus hierover had ingelicht, wijst op een gebrek aan interesse in de gebeurtenis die rechtstreeks tot verzoekers vertrek heeft geleid. Hoe dan ook kan er van verzoeker evenzeer verwacht worden dat hij voor zijn persoonlijk onderhoud tenminste stappen zou hebben ondernomen om zich grondiger te informeren over de luchtaanval zelf (die in 2012 zou hebben plaatsgevonden), nu hij en zijn broer Sa. gezocht zouden worden, zijn ouders en broer M. G. omwille van deze luchtaanval zouden zijn vermoord en het bovendien een groot incident was waarvan volgens hem iedereen weet dat het heeft plaatsgevonden (adm. doss., stuk 4, map met 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 21). De jeugdige leeftijd van verzoeker en zijn zus op het moment van de aanval in 2012 doet hieraan geen afbreuk. Uit verzoekers verklaringen blijkt bovendien dat zijn zus hierover op heden wel enige informatie blijkt te hebben (*ibid.*, p. 21-22). Voorts is het betoog van verzoeker over de jeugdige leeftijd van hem en zijn zus tijdens de luchtaanval niet dienstig ten aanzien van de motieven van de bestreden beslissing dat hij ook bijzonder weinig informatie kan verstrekken over de precieze beschuldigingen ten aanzien van zijn vader aangezien zijn vader pas een decennium na de luchtaanval voor het eerst beschuldigd zou zijn geweest van betrokkenheid daarbij.

Verzoeker verwijst vervolgens naar de weblink van het nieuwsbericht "*15 insurgents dead in Laghman offensive*" van Pajhwok Afghan News van 24 februari 2012 en stelt hij dat het objectief dus relatief zeker is dat er in 2012 een "*raid*" heeft plaatsgevonden waarbij effectief een groot aantal doden vielen. Het is volgens hem evenzeer objectief zeker dat de legerafdeling 201 Selab Corps – waarover hij tijdens zijn persoonlijk onderhoud sprak – actief was in zijn regio van herkomst en dat zij in staat waren stevig weerwerk te bieden aan de taliban. Verzoeker verwijt de adjunct-commissaris geen enkel nazicht te hebben verricht naar de luchtaanval van 2012. De Raad merkt vooreerst op dat in het voornoemde artikel sprake is van vijftien doden, terwijl verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud over veertig à vijftig doden sprak (adm. doss., stuk 4, map met 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 22). Hoe dan ook komt het aan verzoeker toe om *in concreto* aan te tonen dat hij een gegronde vrees voor vervolging heeft in zijn land van herkomst. De loutere verwijzing naar een incident in een krantenartikel – dat bovendien tegenstrijdig is met zijn verklaringen – en de vaststelling dat de legerafdeling waarover hij spreekt effectief actief zou zijn geweest in zijn regio van herkomst volstaan daartoe niet. Verzoeker toont hiermee immers allerminst aan dat zijn vader bij dit incident betrokken was, laat staan dat hij daardoor zelf op heden een gegronde vrees voor vervolging heeft in zijn land van herkomst.

Waar verzoeker nog aanvoert dat het juist heel erg onwaarschijnlijk lijkt dat men een "*raid*" waarbij vijftien doden vielen zomaar na tien jaar zou vergeten, beperkt hij zich tot het omkeren van de gevolgtrekkingen van de adjunct-commissaris. Hij verklaart hiermee niet – en de Raad ziet niet in – waarom de dorpelingen van Tor Ghar meer dan tien jaar zouden wachten alvorens zij zijn vader zouden aanspreken, terwijl dit dorp reeds voor de machtsovername in handen van de taliban was.

Aldus slaagt verzoeker er niet in de voorgaande motieven van de bestreden beslissing, die steun vinden in het administratief dossier en pertinent zijn, te weerleggen of te ontkrachten, zodat deze motieven door de Raad worden overgenomen.

De adjunct-commissaris motiveert in de bestreden beslissing ook nog op goede gronden als volgt:
"U brengt verder geen concrete elementen aan waaruit zou kunnen blijken dat de machtsovername door de taliban impact heeft op uw nood aan internationale bescherming. Zoals hierboven blijkt kan er geen geloof worden gehecht aan de jobs van uw vader en uw broer, noch aan de omstandigheden waarin uw familieleden om het leven zouden zijn gekomen, noch aan de bezoeken van de taliban aan uw zus na uw vertrek. Bovendien leven uw zus en haar man nog steeds in het hetzelfde dorp als waar u woonde (CGVS, p. 6). U verklaart dat de taliban uw schoonbroer af en toe aanspreken op zoek naar u (CGVS, p. 6 en 15). Gezien de ongeloofwaardigheid van bovenstaande elementen, kan ook geen geloof meer worden gehecht aan deze gebeurtenissen, die er het gevolg van zouden zijn. Verder haalt u geen andere problemen aan. Daar u verder geen dergelijke geloofwaardige en concrete elementen heeft aangebracht, kan het CGVS er redelijkerwijze van uitgaan dat het gegeven dat de taliban nu aan de macht is geen concrete impact heeft op uw persoonlijke situatie."

Verzoeker brengt hiertegen geen concrete argumenten aan, zodat deze motieven, die steun vinden in het administratief dossier en pertinent en terecht zijn, door de Raad worden overgenomen.

Door voorts in zijn verzoekschrift louter te volharden in de verklaringen die hij tijdens zijn persoonlijk onderhoud heeft afgelegd en te stellen dat een objectieve lezing ervan duidelijk maakt dat deze verklaringen “*zeer geloofwaardig, samenhangend en logisch zijn, en in feite de ganse teneur van de bestreden beslissing opvallend tegenspreken*”, brengt verzoeker geen concrete en naar behoren gestaafde elementen of argumenten aan die een ander licht kunnen werpen op de hoger weergegeven pertinente motieven van de bestreden beslissing, die steun vinden in het administratief dossier en deugdelijk en draagkrachtig zijn, zodat zij onverminderd overeind blijven.

Waar verzoeker betoogt dat de adjunct-commissaris in een “*tunnelvisie*” zit “*waarin enkel en alleen gefocust wordt op het ontbreken van informatie door verzoeker zonder dat zelf enige inspanningen werd verricht naar objectiveerbare elementen uit het dossier waaronder de oorzaak van de wraak (de raid in 2012) of de geopolitieke situatie van het dorp waar verzoeker verbleef*”, herhaalt de Raad dat het aan verzoeker toekomt om *in concreto* aan te tonen dat hij een gegronde vrees voor vervolging heeft in zijn land van herkomst en dat er door de adjunct-commissaris rekening werd gehouden met verzoekers verklaringen over de geopolitieke situatie in zijn dorp van herkomst. Ten overvloede wijst de Raad er nog op dat de motiveringsplicht in hoofde van de adjunct-commissaris geenszins de verplichting behelst om, zo dit al mogelijk zou zijn, alle elementen in het voordeel dan wel in het nadeel van de kandidaatvluchteling in de bestreden beslissing op te nemen.

De documenten die zijn opgenomen in het administratief dossier en die hierboven nog niet werden besproken (adm. doss., stuk 5, map met ‘documenten’) kunnen omwille van de in de bestreden beslissing opgenomen pertinente redenen geen afbreuk doen aan het voorgaande. De adjunct-commissaris motiveert in de bestreden beslissing als volgt over deze documenten:

“De taskara van uw broer geeft hoogstens een indicatie van zijn identiteit en nationaliteit, dewelke niet onmiddellijk ter discussie staat. Inzake de door u voorgelegde brief van de overheid in verband met uw problemen met de taliban dient wederom te worden opgemerkt dat dergelijk stuk an sich onvoldoende is om jullie problemen met de taliban aan te tonen.

Dit stuk heeft enkel waarde ter ondersteuning van een coherent en geloofwaardig relaas, wat in uw hoofde niet het geval is. Daarnaast hebben de door u voorgelegde foto’s en het filmpje van verwondingen aan uw oog betrekking op gebeurtenissen die zich zouden hebben afgespeeld op uw reisweg. De door u voorgehouden problemen met de taliban kunnen er niet uit worden afgeleid. Wat betreft de postenveloppe dient opgemerkt te worden dat deze louter kan aantonen dat u post uit Afghanistan hebt ontvangen. Dat element staat ook niet ter discussie.”

De voormelde motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en worden, daar zij door verzoeker volledig ongemoeid worden gelaten, door de Raad overgenomen.

Gelet op de voorgaande vaststellingen en overwegingen besluit de Raad in navolging van de adjunct-commissaris dat verzoeker zijn problemen met – en vrees voor – de taliban, die hem zouden doden omwille van de betrokkenheid van zijn vader bij een luchtaanval op het dorp Tor Ghar in 2012 en vanwege de jobs van zijn vader en broer bij de ANDSF niet aannemelijk heeft gemaakt.

Verder kan worden opgemerkt dat verzoeker ook de volgende in de bestreden beslissing opgenomen motieven geheel ongemoeid laat:

“Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt."

Deze motieven vinden steun in het administratief dossier en de informatie waaraan in de bestreden beslissing wordt gerefereerd en waarnaar verwerende partij in haar aanvullende nota verwijst en worden, daar zij door verzoeker volledig ongemoeid worden gelaten, door de Raad overgenomen.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet kan worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet om aan verzoeker het voordeel van de twijfel toe te staan.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.3.5. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

2.3.5.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat door verzoeker geen concrete elementen worden aangebracht op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat hij dergelijk risico loopt in Afghanistan.

2.3.5.2. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover, waarbij wordt geconcludeerd dat hij zijn problemen met – en vrees voor – de taliban, die hem zouden willen doden omwille van de betrokkenheid van zijn vader bij

een luchtaanval op het dorp Tor Ghar in 2012 en vanwege de jobs van zijn vader en broer bij de ANDSF niet aannemelijk heeft gemaakt en dat evenmin kan worden aangenomen dat hij dient te vrezen voor vervolging omwille van (een toegeschreven) verwestering.

Verder oordeelt de adjunct-commissaris in de bestreden beslissing dat er niet gesteld kan worden dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren en dat verzoeker evenmin aantoonde dat hij bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij hij niet in staat zou zijn om in zijn elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien. Dit wordt door verzoeker niet betwist.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoonde waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Verzoeker maakte immers doorheen zijn opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in Afghanistan zou hebben gekend.

2.3.5.3. Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geviséerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Te dezen oordeelt de adjunct-commissaris in de bestreden beslissing dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet en dat er geen elementen zijn die erop wijzen dat er in hoofde van verzoeker omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat hij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Dit wordt door verzoeker niet betwist.

2.3.5.4. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land (en regio) van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.3.6. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.7. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de adjunct-commissaris oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen uitvoerig werd gehoord. Tijdens een persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Pashtu machtig is. De Raad stelt verder vast dat de adjunct-commissaris zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de adjunct-commissaris niet zorgvuldig tewerk is gegaan, appreciatiefouten heeft begaan en “*in een tunnelvisie zit*” kan bijgevolg niet worden bijgetreden.

2.3.8. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan evenmin worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing niet in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. Deze motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

2.3.9. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de adjunct-commissaris op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht, in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

2.3.10. Waar verzoeker in ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de adjunct-commissaris tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig februari tweeduizend vierentwintig door:

D. DE BRUYN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

I. VERLOOY,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. VERLOOY

D. DE BRUYN